

fantastisk stykke arbejde, også fordi det er en meget prekær situation, som man er ude i, og der er jo ikke nogen grund til, at man skal sætte liv og lemmer på spil for en flok autonome, der kun er ude på slagsmål og ballade.

Men der, hvor jeg tror problemet for borgerenes retssikkerhed opstår, er, at man måske ikke, som jeg også tidligere sagde, gør nok opmærksom på, hvordan proceduren egentlig kan være. Borgerne føler, at de kan komme ud for denne situation på et andet tidspunkt. Vi så jo, hvad der skete, da de unge besatte huset ude på Dortheavej, hvor der også gik et stykke tid, inden politiet til sidst fik de unge ud.

Mener ministeren, at en situation som den, vi er ude for nu med Ungdomshuset i København, kan danne præcedens for senere tiltag, hvor man vil stramme op på reglerne for, hvordan man kan få de unge ud af sådan nogle besættelsesuse på en mere hurtig og mere gelinde måde?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg mener, at politiet har to primære opgaver. Det er selvfølgelig retshåndhævelse, at sørge for at opretholde lov og orden, men også at sikre sig, at man, når man så skal gennemføre ting, også med magt, gør det på en måde, så man er til mindst mulig ulempe, ikke mindst for alle de borgere, der bor i nærheden, og de personer, der er involveret i den slags sager. Jeg synes ikke, der er en finger at sætte på den måde, som Københavns Politi har håndteret de problemstillinger på, der har været omkring Ungdomshuset.

Det er ikke nogen hemmelighed – de skilte jo med det ude i Ungdomshuset – at nogle af de typer, der er derude, ønsker konfrontation med politiet. Det tror jeg sådan set også der var nogle der havde sat næsen op efter, for så vidt angår besættelsen af huset på Dortheavej. Det var vel for at forsøge at fremprovokere en eller anden form for konfrontation. Det lykkedes altså med et, synes jeg, utrolig intelligent stykke politiarbejde at få gennemført det, der skulle ordnes i forhold til huset derude på en sådan måde, at det foregik i al fordragelighed, fred og orden. Det er efter min mening da langt den bedste måde at håndtere den slags konflikter på.

Formanden:

Så er det fru Louise Frevert for et sidste spørgsmål.

Louise Frevert (DF):

Tak for det fine svar. Vi er helt enige om, at politiet i det her tilfælde gør et fint stykke arbejde. Men der kan være et område, hvor jeg tror man også som borger kan blive lidt uenig, og det var det, mit spørgsmål konkret gik ud på. Vi har at gøre med en flok unge, som decideret opfordrer til vold. Vi har at gøre med en flok unge, som også på deres hjemmeside decideret opfordrer til at øve en voldelig indsats mod politiet og til tiltag, der kan dæmme op for, at de bliver sat ud. Og de opfordres til at være med i demonstrationer.

Mit spørgsmål går på, om ikke ministeren på grund af den situation, der har været, mener, at man på baggrund af det her bør stramme op på lovgivningen, så man kan dæmme op for, at der er opfordring til tiltag af voldelig karakter på den her måde, og så politiet kan gribe ind på et tidligere tidspunkt og måske lidt mere håndfast.

Kl. 14.10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, jeg mener ikke, at der er noget i den her sag, der viser, at der mangler et lovgivningsredskab. Man kan sige, at sagen er nået så vidt nu, at den civile sag er slut og retten har talt. Der er ingen tvivl om, hvem der har retten til det hus. Det har de ejere, der er af huset, og de unge, der er der i dag, er der ulovligt, og de skal ud. Det er så fogedretten, der sammen med Københavns Politi skal vurdere, hvornår det tidspunkt er det bedste set gennem politifaglige briller.

Men jeg vil sige til fru Louise Frevert, at der, hvor der er meget stor enighed mellem os, er, at det er meget uforståeligt for alle andre i det her samfund, at der fortsat er unge, der sidder ude i ungdomshuset. Nogle af dem må da have forældre. Det er for mig at se fuldstændig ubegribeligt, at forældre til disse unge mennesker ikke sørger for at få trukket dem hjem, for de er der uretmæssigt. Og den dag, huset skal ryddes, er der jo ingen, der kan sige, hvordan forløbet vil være. Jeg forstår ikke, at der er nogen forældre, der vil have det på samvittigheden at lade deres små børn, nogle af dem er mindreårige, sidde i Ungdomshuset frem for at sørge for at sikre sig, at de i hvert fald ikke medvirker til at besætte et hus yderligere.

Hermed sluttede spørgsmålet.